

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 października 2020 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

Przewodniczący	SSO Marcin Graczyk
----------------	--------------------

Protokolant starszy sekretarz sądowy Dominika Kołpa

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30 września 2020 r.

sprawy z powództwa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, sp. k. z siedzibą w W.

przeciwko A. L.

o zapłatę odszkodowania

- zasądza od pozwanego A. L. na rzecz powoda (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, sp. k. z siedzibą w W. kwotę 120.000 (sto dwadzieścia tysięcy złotych) złotych tytułem kary umownej za naruszenie zakazu działalności konkurencyjnej wraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie, liczonymi od dnia 27 października 2017 roku do dnia zapłaty,
- zasądza od pozwanego A. L. na rzecz powoda (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, sp. k. z siedzibą w W. kwotę 30.000 (trzydzieści tysięcy złotych) złotych, tytułem odszkodowania za naruszenie obowiązku zachowania poufności wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, liczonymi od dnia 27 października 2017 roku do dnia zapłaty,
- zasądza od pozwanego A. L. na rzecz powoda (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, sp. k. z siedzibą w W. kwotę 80.000 (osiemdziesiąt tysięcy złotych) złotych, tytułem zwrotu pobranego przez pozwanego A. L. odszkodowania za niepodjęcie działalności konkurencyjnej wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, liczonymi od dnia 27 października 2017 roku do dnia zapłaty,
- zasądza od pozwanego A. L. na rzecz powoda (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, sp. k. z siedzibą w W. kwotę 11.500 (jedenaście tysięcy pięćset złotych 00/100) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu,
- zasądza od pozwanego A. L. na rzecz powoda (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, sp. k. z siedzibą w W. kwotę 32.178 (trzydzieści dwa tysiące sto siedemdziesiąt osiem złotych 00/100) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, sp. k. z siedzibą w W. reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika w dniu 7 listopada 2017 r. złożyła pozew przeciwko A. L. o zapłatę odszkodowania w wysokości 230.000 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm prawem przepisanych.

Na dochodzoną przez powoda kwotę składają się następujące elementy:

1. kara umowna w wysokości 120.000 złotych za naruszenie zakazu konkurencji określonego w § 1 Umowy,
2. kara umowna w wysokości 30.000 złotych za naruszenie obowiązku zachowania poufności określonego w § 2 Umowy,
3. roszczenie o zwrot bezpodstawnie pobranego przez A. L. odszkodowania za powstrzymanie się od wykonywania działalności konkurencyjnej za okres od 1 października 2016 r. do maja 2017 r. w łącznej wysokości 80.000 złotych określone w § 4 ust. 3 Umowy.

W uzasadnieniu swego stanowiska powódka wskazała, że A. L. był zatrudniony w (...) sp. z o.o. sp.k. (przed przekształceniem - Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o. z siedzibą w W.) od 10 października 2004 r. do 12 października 2016 r. Ostatnie sprawowane przez A. L. stanowisko było stanowiskiem dyrektora handlowego produktów aptecznych w spółce (...) sp. z o.o. sp.k. Spółka prowadzi działalność polegającą na produkcji odczynników laboratoryjnych i dystrybucji takich produktów jak: szybkie testy immunochromatograficzne (w tym płytkowe testy ciążowe i strumieniowe testy ciążowe oraz testy owulacyjne), odczynniki i sprzęt do oznaczania grup krwi, odczynników do oznaczeń biochemicznych, zestawów latexowych, testów paskowych i aparatów do analizy moczu, zestawów (...), termometrów do mierzenia temperatury ciała, ciśnieniomierzy. A. L. pracując 12 lat w spółce jako dyrektor handlowy działu aptecznego brał czynny udział w organizacji i prowadzeniu procesu dystrybucji produktów spółki, lokowaniu spółki na rynku usług, organizowaniu i prowadzeniu kontaktów z dostawcami i odbiorcami produktów spółki, przez co miał dostęp do informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa, w tym know-how związany z prowadzeniem działalności przedsiębiorstwa. Z uwagi na powyższe strony z chwilą zawarcia porozumienia o rozwiązaniu stosunku pracy w dniu 13 września 2016 r. zawarły umowę o zakazie konkurencji po ustaniu stosunku pracy. Umowa miała obowiązywać od dnia 1 października 2016 r. do dnia 30 września 2017 r. A. L. z tytułu przestrzegania zakazu konkurencji uzyskał prawo do odszkodowania w wysokości 10.000 zł brutto miesięcznie. A. L. otrzymywał odszkodowanie przez okres 8 miesięcy, do czasu ujawnienia jego działalności konkurencyjnej. Strony zastrzegły, iż w przypadku naruszenia postanowień umowy byłemu pracodawcy będzie przysługiwało roszczenie o zapłatę kary umownej oraz roszczenie o zwrot od byłego pracownika bezpodstawnie pobranego odszkodowania (§ 4 ust. 3 Umowy). A. L. pobrał od (...) sp. z o.o. sp.k. łącznie kwotę 61.657 zł (netto), jednakże do kosztów poniesionych przez spółkę należy doliczyć również koszty odprowadzonego podatku z tytułu wypłaconego wynagrodzenia, co w sumie stanowi o tym, iż kwota objęta żądaniem to 80.000 zł. A. L. nie kwestionował otrzymania wyżej wymienionej kwoty. Roszczenie powódki względem A. L. wynika z naruszenia przez pozwanego postanowień umowy o zakazie konkurencji po ustaniu stosunku pracy, tj. § 1 pkt 1 oraz § 2 pkt. 1 i 2 umowy z dnia 13 września 2016 r. A. L. naruszył zakaz konkurencji ustanowiony umową z dnia 13 września 2016 roku, co wynika wprost z podjętych przez niego działań zarówno bezpośrednich, jak również pośrednich przy utworzeniu spółki (...) sp. z o.o., polegających na sprzedaży i dystrybucji szybkich testów diagnostycznych (w szczególności testów ciążowych i owulacyjnych). A. L. organizując działalność konkurencyjną również za pośrednictwem spółki (...) sp. z o.o. dokładnie zaplanował zarówno logistyczną, jak i merytoryczną stronę działalności, decydując o doborze osób współpracujących z nim oraz dzieląc między nimi zadania. Następnie A. L. nawiązał kontakt z (...) Biotech Co. Ltd. (producentem szybkich testów diagnostycznych w C.) i koordynował dalsze kontakty handlowe związane ze złożonym zamówieniem. Dostarczone produkty miały być wstępnie dostarczone do M. W. (1), współpracującego z A. L. w ramach prowadzonej działalności konkurencyjnej. Złożone zamówienie na 50.000 sztuk szybkich testów diagnostycznych miało służyć dalszej odsprzedaży w ramach działalności spółki (...) sp. z o.o. Przejawem złamania przez A. L. zakazu konkurencji jest również wykorzystanie przez niego danych stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa spółki, oraz zaangażowanie do organizowanej działalności pracowników spółki. A. L. zasadniczo przez cały okres zatrudnienia na rzecz (...) sp. z o.o. sp.k. realizował zadania dotyczące promocji, produkcji, dystrybucji i sprzedaży szybkich testów ciążowych i owulacyjnych, posiadał zatem konieczny do prowadzenia takiej działalności know-how, był w posiadaniu bazy klientów i odbiorców, jak również bazy dostawców i kontrahentów (...) sp. z o.o. sp.k. W dniu zawarcia porozumienia o rozwiązaniu stosunku pracy i zakazie konkurencji A. L., pobrał z bazy danych spółki plik z kontaktami do wszystkich klientów, pracowników i kontrahentów, a następnie przestał ze swojej skrzynki mailowej służbowej na adres swojej skrzynki prywatnej komplet informacji potrzebnych do rozpoczęcia i skutecznej realizacji działalności konkurencyjnej. Działanie takie należy

ocenić niewątpliwie, jako działanie intencjonalne i nieuprawnione bowiem A. L. nie został upoważniony do takiego przetwarzania danych osobowych i informacji handlowych przedsiębiorstwa.

W kolejnych miesiącach po rozwiązaniu przez strony stosunku pracy A. L. nawiązał kontakt z ówczesnymi pracownikami (...) sp. z o.o. sp.k., w celu rozpoczęcia prowadzenia działalności konkurencyjnej w stosunku do wnioskodawcy. A. L. pełnił rolę organizatora i kierownika przedsięwzięcia, które sam nazywa „spiskowym”, albowiem już w grudniu 2016 r. A. L. przedstawił wybranemu gronu osób adres skrzynki mailowej - (...) i przesłał hasło dostępu w tytule kolejnej wiadomości do każdego z uczestników przedsięwzięcia, jak również upewnił się czy wiadomości dotarły. Wśród wybranych i zrekrutowanych przez A. L. znaleźli się: M. W. (1), T. P. (żona M. P. (1)- pracownika spółki). Z informacji odpowiadającej odpisowi aktualnemu z rejestru sądowego spółki (...) sp. z o.o. (KRS: (...)) wynika, że adresem poczty elektronicznej spółki, jest (...)

A. L. po zakończeniu pracy na rzecz powoda pozostawał w stałym kontakcie z ówczesnymi pracownikami i zleceniobiorcami Spółki, konkretyzując i delegując zadania, które miały na celu stworzenie konkurencyjnego na rynku podmiotu względem (...) sp. z o.o. sp.k. W wiadomości z dnia 4 stycznia 2017 r. A. L. (...) przekazał M. W. (1) swój plan pracy w powodowej spółce na 2016 r. wraz z celami sprzedażowymi, planami budżetowymi Spółki i określonym systemem podziału premii. Informacje przekazane przez A. L. miały służyć stworzeniu konkretnych założeń finansowych i organizacyjnych dla spółki, która miała powstać (obecnie (...) sp. z o.o.) by stworzyć konkurencję dla (...) sp. z o.o. sp.k. Działanie polegające na udostępnieniu M. W. (1) powyżej opisanych informacji i dokumentu, na którym widnieją podpisy A. L. i jego bezpośredniego przełożonego T. S. (1) stanowiło naruszenie obowiązku zachowania w tajemnicy wszelkich okoliczności i poufnych informacji, o których A. L. dowiedział się w związku z wykonywaną przez niego pracą, w szczególności informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa stosownie do § 2 pkt. 1 i 2 Umowy. A zatem roszczenie w zakresie żądania zapłaty na rzecz powoda kwoty 30.000 zł za nieprzestrzeżenie przez A. L. obowiązku poufności jest w pełni zasadne. A. L. pełnił kierowniczą rolę w organizowaniu działalności konkurencyjnej spółki (...) sp. z o.o. wskazując pozostałym osobom, jakie czynności należy podjąć w celu utworzenia i funkcjonowania przedsiębiorstwa, które miało na celu przejęcie klientów i dostawców spółki w szczególności na rynku produkcji, sprzedaży i dystrybucji szybkich testów diagnostycznych. W celu rozwoju działalności spółki (...) sp. z o.o. i stworzenia identyfikacji wizualnej firmy, logo marki spółki, koncepcji linii produktowych, promocji spółki (...) złożył propozycję N. G. (pracownikowi (...) sp. z o.o. sp.k.- koordynatorowi ds. promocji i marketingu) pracy w nowej spółce. N. G. przystała na propozycję A. L. i rozpoczęła wykonywać polecenia A. L. związane z promocją i marketingiem na rzecz spółki (...) sp. z o.o. N. G. uzgadniała z A. L. założenia do identyfikacji wizualnej firmy, natomiast A. L. przekazał N. G. kontakt (dane osoby, telefon i email) do R. B. grafika, który od 2013 r. obsługuje (...) sp. z o.o. sp.k. aby stworzył dla (...) sp. z o.o. identyfikację graficzną. W wyżej wymienionej korespondencji A. L. posługiwał się skrzynką email- (...) i podpisywał wiadomości inicjałem A, jednakże nie może budzić wątpliwości fakt, że dla N. G. oczywistym było że kontaktuje się z A. L., bowiem zwracała się do niego w korespondencji używając imienia A.. Dodatkowym przejawem prowadzenia przez A. L. działalności konkurencyjnej względem spółki (...) sp. z o.o. sp.k. jest okoliczność polegająca na próbie przejęcia dostawcy produktów w postaci szybkich testów ciążowych oraz owulacyjnych - firmy (...) Ltd., z którą powodowa spółka stale współpracuje od 2014 r., w celu prowadzenia dystrybucji tych samych jakościowo i rodzajowo produktów przez spółkę (...) sp. z o.o. A. L. (podpisując się w mailach- A. N., mimo że korzystał ze skrzynki (...)) zainicjował kontakt z (...) Co. Ltd. w marcu 2017 r. prosząc o złożenie oferty dla nowopowstałej spółki sprzedającej testy diagnostyczne, która dotyczyć miała zakupu na testów ciążowych, testów owulacyjnych, testów na obecność narkotyków, testów na obecność helicobacter pylori, przeciwciał). Zasadnicza rola A. L. w organizacji procesu zakupu i dalszej odsprzedaży testów ciążowych i owulacyjnych, zakupionych od (...) Co. Ltd., wynika z faktu że to A. L. (ze skrzynki emailowej (...), podpisując wiadomość email: A), a nie prezes spółki (...) sp. z o.o., przesłał potwierdzenie dokonania przelewu za zakup produktów na kwotę 9.860 dolarów amerykańskich. W ocenie pełnomocnika powódki szczególne znaczenie dla udowodnienia roszczenia o zapłatę kary umownej za naruszenie przez A. L. zakazu prowadzenia działalności konkurencyjnej mają podpisane przez byłych pracowników (...) sp. z o.o. sp.k. - M. W. (1) i M. P. (1) porozumienia, w których przyznali się do prowadzenia działalności konkurencyjnej z udziałem A. L.. M. W. (1) oraz M. P. (1) po wykryciu przez Zarząd Spółki współpracy z A. L. na szkodę spółki, z uwagi na dostępne na serwerze spółki wiadomości

email, ujawnili udział A. L. w organizacji i prowadzeniu działalności spółki (...) sp. z o.o. Mając na względzie opisane powyżej okoliczności w ocenie powódki roszczenie jest w pełni zasadne. Przekazana M. W. (1) przez A. L. informacja dotycząca planu pracy na 2016 r., w której ujawniono takie szczegóły prowadzenia działalności przez powodową spółkę jak: cele sprzedażowe, plan obrotu na rok 2016, wysokość marży, wysokość budżetu handlowego, plan premii rocznej, plan wynagrodzeń - niewątpliwie stanowi tajemnicę przedsiębiorstwa, o której mowa w § 2 Umowy, a ponadto w art. 11 ust. 4 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. Ponadto okoliczność ta stanowi dowód tego, iż A. L. w ramach świadczonej przez siebie pracy miał dostęp do szczególnie ważnych z punktu widzenia funkcjonowania przedsiębiorstwa informacji. A. L. miał pełną świadomość bezprawności ujawnienia, jak również charakteru informacji, którą ujawnił M. W. (1) ponieważ w mailu z dnia 4 stycznia 2017 r. napisał „nie przekazuj tego dokumentu nikomu”. Mimo to A. L. w ramach organizowania działalności konkurencyjnej i współpracy w tym zakresie z M. W. (1) - ówczesnym pracownikiem spółki, umyślnie naruszył zakaz określony w § 2 Umowy, wobec czego przyjąć należy, iż wskutek niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania niepieniężnego dłużnika, polegającego na zaniechaniu ujawnienia informacji poufnych, uaktualniło się prawo powoda do dochodzenia zapłaty kary umownej określonej w § 4 ust. 1 lit. b Umowy. W świetle okoliczności faktycznych niniejszej sprawy działania podejmowane przez A. L. związane z ujawnieniem tajemnicy przedsiębiorstwa (...) sp. z o.o. sp.k., jak również nakłanianie ówczesnych pracowników Spółki do współpracy przy działalności konkurencyjnej (M. W. (1), M. P. (1), N. G.) mogą wypełniać znamiona czynów nieuczciwej konkurencji w rozumieniu ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (pозew z dnia 7 listopada 2017 r., k. 2 – 26 a.s.).

W odpowiedzi na pozew z dnia 19 stycznia 2018 r. A. L. reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika wniósł o oddalenie powództwa oraz zgłosił zarzut potrącenia.

W pierwszej kolejności pozwany wskazał, że roszczenie powódki zostało wywiedzione w oparciu o błędne wyobrażenie co do faktów m.in. na podstawie prywatnej korespondencji, która została pozyskana nielegalnie, z naruszeniem prawa, w szczególności tajemnicy korespondencji. Powódka nielegalnie dostała się na skrzynkę pocztową i pozyskała wydruk z korespondencji pomiędzy pocztą (...) a pocztą (...), w tym wydruk maila z dnia 10 grudnia 2016 r., w której uzyskała hasło dostępu do skrzynki (...) i pomimo, że nie miał do tego prawa, posłużyła się tym nielegalnie pozyskanym kodem dostępu i zapoznała się z prywatną korespondencją, nie adresowaną do powódki. Powyższe działania stanowiły przejaw naruszenia dóbr osobistych w postaci prawa do tajemnicy korespondencji, a także art. 267 § 1 k.k. W świetle powyższego pozwany wniósł o pominięcie ww. dowodów.

Odnosząc się natomiast do zarzutów pod adresem pozwanego oraz roszczeń zgłaszanych przez powódkę, pozwany wyjaśnił, że nieprawdziwe jest stwierdzenie, jakoby pozwany brał czynny udział w organizowaniu i prowadzeniu kontaktów z dostawcami, gdyż kwestiami zakupowymi pozwany nigdy się nie zajmował, a powyższe stwierdzenie jest użyte przez powódkę wyłącznie na potrzeby niniejszego procesu. Zawsze otrzymywał gotowy produkt i zadaniem pozwanego była jego sprzedaż. Pozwany świadczył na rzecz powódki pracę z najwyższą starannością, zawsze zgodnie z treścią zawartej umowy. Wynagrodzenie pozwanego składało się z wynagrodzenia zasadniczego oraz premii miesięcznych i premii rocznej, w tym w 2016 r. na zasadach określonych w Planie na 2016, obejmującym plan pracy, cele sprzedażowe oraz zasady określania premii rocznej i miesięcznych, dokumenty te regulowały założenia sprzedażowe i zasady wynagradzania dla pozwanego oraz podległych mu służbowo regionalnych kierowników sprzedaży, tj. M. W. (1) oraz M. P. (1) oraz M. T.. Pozwany kwestionuje, jakoby naruszył zakaz konkurencji wynikający z umowy z dnia 13 września 2016r., oraz żeby kiedykolwiek podejmował jakiegokolwiek działania niezgodne z prawem, w szczególności zaprzecza jakoby był inspiratorem czy organizatorem działań konkurencyjnych, albo żeby kiedykolwiek ujawnił lub posłużył się danymi stanowiącymi tajemnicę przedsiębiorstwa pracodawcy. Pozwany został zwolniony z dnia na dzień, co wśród bliskich współpracowników wzbudziło zdziwienie i rodzaj współczucia dla sytuacji w jakiej się znalazł pozwany. Kierowani dobrymi intencjami, w listopadzie 2016 r. skontaktowali się z pozwanym M. P. (1) oraz M. W. (1), z którymi współpracował u powódki informując, że chcieliby dalej współpracować z pozwanym i znaleźć mu jakieś zajęcie. Pozwany zastrzegł, że nie podejmie się działalności, która mogłaby być konkurencyjną wobec powódki, tj. która oznaczałaby sprzedaż na rynku testów diagnostycznych. Pozwany, nie będąc w tamtym czasie zatrudnionym dysponował wolnym czasem i na prośbę w/w zajmował się m.in. rejestracją domeny anymed.pl., zaś w/w mieli założyć

spółkę, która miała zajmować się stomatologicznymi suplementami diety. Pozwany wraz z domeną założył skrzynkę pocztową (...) do której dostęp miało kilka osób. W przedsięwzięcie zaangażowani byli także M. M. i K. Z.. W/w grupa osób wraz z pozwanym prowadziła rozpoznanie rynku w kierunku zakupu produktu (...) oraz V. - stomatologicznego suplementu diety oraz możliwości ponownego wprowadzenia tego produktu na rynek. W lutym 2017 r. zarejestrowany został w KRS podmiot pod firmą (...) Sp. z o. o. bez udziału pozwanego, z przyczyn wskazanych powyżej. M. P. i M. W. nie chcieli, żeby fakt ich współpracy poza Pozwanym i organizowania podmiotu został ujawniony z uwagi na fakt, że wciąż pracowali u powódki, pozwany zwracał się do nich żartobliwie „spiskowcy”. W marcu 2017 r. pozwany uzyskał informację od w/w osób, że po szeregu analiz dotyczących produktu (...) na rynku polskim, zakup i dystrybucja tego produktu okazała się nieopłacalna. Wtedy także A. zdecydował o rozpoznaniu rynku diagnostycznego. W tym czasie skontaktowała się z pozwanym N. G., która również proponowała pozwanemu rozpoczęcie współpracy poza strukturami powódki i która również została przez pozwanego poinformowana, że Pozwany nie podejmie takiej współpracy. W związku z tym, że pozwany zakładał domenę anymed.pl, pozostał adresatem maili, jednak jego aktywność wynikała i ograniczała się do kontaktów z N. G., której zobowiązał się przekazać ustalenia i propozycje pochodzące od M. W. i M. P.. Z informacji od M. W. wynikało, że A. miał podjąć działalność dopiero w roku 2018. Nie sposób także stwierdzić, żeby pozwany sam prowadził działalność gospodarczą w zakresie sprzedaży, produkcji, dystrybucji, doradztwa lub promocji testów diagnostycznych, skoro nigdy nie był współnikiem lub członkiem organu spółki, ani nie otrzymywał od nikogo wynagrodzenia. Pozwany wskazał nadto, że nie sposób przyjąć, żeby pomiędzy powódką a (...) Sp. z o.o. zachodziła relacja konkurencyjności, gdyż podmioty te nigdy nie adresowały żadnych produktów tym samym podmiotom, nigdy nie działały na rynku w tym samym czasie. Pozwany wyjaśnia także, że zupełnie chybione są twierdzenia powódki dotyczące relacji z R. B. - grafikiem. R. B. jest wieloletnim kolegą pozwanego.

W dalszej kolejności pozwany podniósł, że roszczenie o zasądzenie na rzecz Pozwanego kary umownej w wysokości 30.000 zł jest pozbawione jakiegokolwiek podstawy faktycznej i prawnej. Pozwany wyjaśnił, że pracował dla Powoda przez 12 lat i w tym czasie korzystał ze służbowego telefonu oraz laptopa. Z czasem także cała korespondencja prywatna pozwanego była przez niego wykonywana ze skrzynki służbowej tj. (...). Wszelkie adresy mailowe osób, z którymi korespondował, zapisywały się automatycznie w jego służbowej skrzynce pocztowej tj. (...) W związku z tym, że w skrzynce adresowej pozwany miał swoje prywatne kontakty, których nie miał zapisanych w żadnym innym miejscu, na tym samym spotkaniu zwrócił się do A. J. o zgodę na możliwość wysłania do siebie tych danych, na co uzyskał zgodę. Pozwany pobrał dane ze swojej skrzynki mailowej i wysłał na swój prywatny adres, co działo się za zgodą i w obecności A. J., T. S. (1) oraz pod nadzorem informatyka - M. W. (3). Po rozpoczęciu spotkania, tj. od około godz. 10:00 w dniu 13 września 2016 r. pozwany nie miał już laptopa i telefonu komórkowego w swojej dyspozycji. Tym samym oczywistym jest, że mail z danymi książki adresowej wysłany o godzinie 11:02, został wysłany za zgodą przedstawiciela powódki. Twierdzenie zatem, że pozwany naruszył jakikolwiek zakaz stanowi przejaw fałszywego przedstawiania faktów i tym samym stawiania chybionych zarzutów. W ocenie pozwanego analiza danych adresowych zawartych w skrzynce wskazuje, że obejmuje ona 539 kontaktów prywatnych pozwanego, 148 kontaktów służbowych, 36 adresów pracowników powódki oraz 675 danych z reklam, nieaktualnych i innego S., co potwierdza stwierdzenie, że celem działania było zabezpieczenie kontaktów prywatnych, które stanowiły dominującą część kontaktów w skrzynce. Odnosząc się do drugiego zarzutu tj. wysłania M. W. (1) planu pracy wraz zasadami premiowania za 2016 r., pozwany wyjaśnił, że również ten zarzut jest całkowicie chybiony i nie stanowi przejawu naruszenia tajemnicy sankcjonowanej w § 2 umowy o zakazie konkurencji z 13 września 2016 r. Wynagrodzenie dyrektora sprzedaży oraz regionalnych kierowników sprzedaży (M. W. (1) i M. P. (1) oraz M. T.) składało się z wynagrodzenia zasadniczego w wysokości ustalonej w umowie o pracę, a ponadto z premii miesięcznej oraz premii rocznej. Wysokość i zasady kształtowania premii ustalane były na początku każdego roku. Wysokość premii miesięcznej była uzależniona od poziomu realizacji założonych celów sprzedażowych, zaś premia roczna także od poziomu wypracowanej marży oraz oszczędności w funduszu marketingowym, którym dysponowali dyrektor i kierownicy sprzedaży. Wbrew ustawowym regulacjom wynikającym z kodeksu pracy, te składniki wynagrodzenia nie były wpisane do umów o pracę, tylko wynikały właśnie z w/w planu pracy, planu wynagradzania i planu premii rocznej. Przesłanie tego dokumentu nie może być ocenione

w kategoriach naruszenia tajemnicy powódki, gdyż treść tego dokumentu była znana regionalnym kierownikom sprzedaży, i do nich adresowana.

Kwestionując jakiegokolwiek podstawy swojej odpowiedzialności, a tym samym podstawy do naliczenia obu kar umownych, z ostrożności procesowej pozwany podniósł także zarzut miarkowania kar umownych podnosząc ich rażące wygórowanie. Pozwany kwestionuje także żądanie zwrotu świadczeń wypłaconych pozwanemu w łącznej kwocie 80.000 zł podnosząc w pierwszej kolejności brak naruszenia zakazu konkurencji określonego w umowie i tym samym zasadność i prawidłowość wypłaconych świadczeń. Pozwany wskazuje ponadto, że żądanie zwrotu wypłaconych świadczeń przewidziane w umowie obejmuje wyłącznie bezpodstawnie pobrane przez pracownika odszkodowania. Z ostrożności pozwany podniósł także, że strony przewidziały możliwość zwrotu „pobranego przez Pracownika odszkodowania” a tym samym stwierdzić należy, że pozwany „pobrał” kwotę netto, a nie brutto, jak wskazuje powód, gdyż pozwany otrzymał od byłego pracodawcy kwoty wskazane w przelewach tj. kwoty 6.844,00 zł za miesiące 10-12 w 2016 r. oraz 8.225,00 zł za miesiące 01- 05 w roku 2017 r. Pozwany ponadto podniósł zarzut potrącenia żądanych w pozwie kwot w razie uznania przez Sąd roszczenia za zasadne z należną pozwanemu ze stosunku pracowniczego premią miesięczną za wrzesień 2016 r. uśrednioną kwartalnie w kwocie 21,286 zł i premią roczną za rok 2016 r. w kwocie 194.896 zł, które do dnia dzisiejszego nie zostały na jego rzecz uregulowane (odpowiedź na pozew z dnia 19 stycznia 2018 r., k. 176 – 200 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Spółka (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, sp. k. z siedzibą w W. powstała w wyniku przekształcenia ze spółki Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o. z siedzibą w W.. Wspólnikami spółki są (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością oraz R. J., A. J. oraz B. J. i Z. J.. Organem uprawnionym do reprezentacji spółki jest (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością reprezentowana przez prezesa zarządu H. B..

Przedmiotem działalności spółki (...) jest produkcja odczynników laboratoryjnych i dystrybucja takich produktów jak: szybkie testy immunochromatograficzne w tym płytkowe testy ciążowe i strumieniowe testy ciążowe oraz testy owulacyjne, odczynniki i sprzęt do oznaczania grup krwi, odczynników do oznaczeń biochemicznych, zestawów latexowych, testów paskowych i aparatów do analizy moczu, zestawów (...), termometrów do mierzenia temperatury ciała, ciśnieniomierzy (wydruk KRS, k. 29 – 32 a.s.).

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, sp. k. z siedzibą w W. od 2013 r. współpracowała z (...) w celach obsługi graficznej produktów oferowanych przez spółkę tj. projekty opakowań, reklam, ulotek. W sprawach spółki (...) kontaktował się z N. G. i K. K.. R. B. prywatnie zna A. L. (faktury, k. 104 – 106 a.s., raporty z konta za rok obrotowy 2013 – 2017, k. 108 – 113 a.s., zeznania świadka T. S. (1) - protokół rozprawy z dnia 28 sierpnia 2018 r. a.s., zeznania świadka R. B. – protokół z rozprawy z dnia 14 listopada 2018 r. - a.s.).

Jednym z dostawców testów diagnostycznych spółki (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, sp. k. z siedzibą w W. jest firma (...). z siedzibą w C.. (...) i (...) są głównymi dostawcami w zakresie testów ciążowych. (...) jest głównym dostawcą spółki, a (...) jest istotny jako drugi alternatywny dostawca z uwagi na odpowiedni stosunek ceny do jakości produktu (zeznania świadka T. S. (1) – protokół rozprawy z dnia 28 sierpnia 2018 r. -a.s., zeznania świadka K. K. - protokół z rozprawy z dnia 22 marca 2019 r.- a.s., zeznania świadka M. T. - protokół z rozprawy z dnia 22 marca 2019 r.- a.s., zeznania A. J. - protokół z rozprawy z dnia 3 marca 2020 r. - a.s.).

A. L. był zatrudniony w powodowej spółce (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, sp. k. z siedzibą w W. (poprzednio Przedsiębiorstwo (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.) od dnia 11 października 2004 r. do dnia 12 października 2016 r. w pełnym wymiarze czasu pracy na podstawie umowy o pracę na czas określony, najpierw na stanowisku kierownika działu kontaktów z klientami, a od 11 stycznia 2008 r. na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony na stanowisku kierownika sprzedaży farmaceutycznej, a od 1 czerwca 2015 r. na stanowisku dyrektora sprzedaży farmaceutycznej. Przełożonym pozwanego był dyrektor zarządzający w osobie T. S. (1) (umowa o pracę z dnia 11

października 2004 r., umowa o pracę z dnia 11 stycznia 2008 r., k. 33 a.s., porozumienie o rozwiązaniu umowy o pracę z dnia 13 września 2016 r., k. 37 - 38 a.s.).

Dział sprzedaży (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, sp. k. z siedzibą w W. składał się z dyrektora w osobie A. L. i trzech regionalnych kierowników sprzedaży: M. W. (1), M. P. (1) i M. T., podlegali oni służbowo A. L.. N. G. była również pracownikiem powodowej spółki była specjalistą marketingu odpowiadała za rozwój opakowań, komunikatów i treści marketingowych oraz współpracę z agencjami zewnętrznymi. K. K. była odpowiedzialna za zamawianie prezentów, zamawianie hoteli i noclegów, raporty sprzedażowe działu aptecznego. Raporty były wykonywane w oparciu o program handlowy WF-Mag (zeznania świadka T. S. (1) – protokół rozprawy z dnia 28 sierpnia 2018 r. -a.s., zeznania świadka M. P. (1) - protokół rozprawy z dnia 28 sierpnia 2018 r. -a.s., zeznania świadka M. P. (1) - protokół z rozprawy z dnia 14 listopada 2018 r. - a.s., zeznania świadka M. W. (1) - protokół z rozprawy z dnia 11 stycznia 2019 r. - a.s., zeznania świadka N. G. - protokół z rozprawy z dnia 11 stycznia 2019 r. - a.s., zeznania świadka K. K. - protokół z rozprawy z dnia 22 marca 2019 r.- a.s., zeznania świadka M. T. - protokół z rozprawy z dnia 22 marca 2019 r.- a.s.).

Na stanowisku kierownika sprzedaży farmaceutycznej A. L. był odpowiedzialny m.in. za utrzymywanie kontaktów z klientami aptecznymi, hurtowni farmaceutycznych i sieciowymi, śledzenie sprzedaży do aptek, hurtowni farmaceutycznych i sieci, działania promocyjne w zakresie sprzedaży testów diagnostycznych do aptek, hurtowni farmaceutycznych i sieci, monitorowanie działań konkurencji, miał ponadto uprawnienia do planowania wizyt u klientów oraz udzielania upustów w wysokościach uzgodnionych z dyrekcją spółki. Z kolei na stanowisku dyrektora sprzedaży farmaceutycznej był odpowiedzialny za planowanie sprzedaży rocznej i miesięcznej, realizację planu sprzedaży, kontrolę wydatków na cele marketingowe według założeń uzgodnionych z dyrektorem zarządzającym w trakcie przeglądu zarządzania, utrzymywanie kontaktów z hurtowniami farmaceutycznymi, z sieciami aptek i aptekami, nadzór i kontrolę pracy RKS i PF, kontrolę kosztów generowanych przez RKS (regionalnych kierowników sprzedaży) i PF, nadzór i kontrolę pracy działu Call Center, współpracę z działem marketingu przy tworzeniu promocji skierowanych na rynek apteczny, organizację działań promocyjnych kierowanych do hurtowni farmaceutycznych, sieci aptek i aptek, monitorowanie działań konkurencji (karta stanowiska pracy nr 34, k. 35 a.s., karta stanowiska pracy nr 24a, k. 36 a.s.).

A. L. znał dostawców i warunki handlowe (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, sp. k. z siedzibą w W., znał również ceny, w jakich kupowano towar. Powodowa spółka postanowiła rozstać się z pozwanym z uwagi na różne spojrzenie na kwestie rozwoju i roli, jaką miał w tym zakresie pełnić. Szeroka wiedza pozwanego na temat rynku spowodowała, że spółka zawarła z pozwanym porozumienie o zakazie konkurencji na 12 miesięcy, gdyż spodziewano się, że pozwany może podjąć działalność konkurencyjną (zeznania świadka T. S. (1) – protokół rozprawy z dnia 28 sierpnia 2018 r. -a.s., zeznania A. J. - protokół z rozprawy z dnia 3 marca 2020 r. - a.s.).

W dniu 13 września 2016 r. strony rozwiązały umowę o pracę za porozumieniem stron i zawarły umowę o zakazie konkurencji po ustaniu stosunku pracy, na mocy której pozwany zobowiązał się, po ustaniu stosunku pracy u pracodawcy, nie prowadzić działalności konkurencyjnej w stosunku do działalności prowadzonej przez powodową Spółkę na terenie Rzeczypospolitej Polskiej oraz za granicą. Za działalność konkurencyjną wskazano: zawieranie z innym podmiotem niż pracodawca, prowadzącym działalność jednym z następujących obszarów: sprzedaży, produkcji, dystrybucji doradztwa, promocji szybkich testów diagnostycznych, sprzętów elektronicznych do mierzenia temperatury ciała i ciśnieniomierzy – umowy o pracę, współpracę, kontraktu menadżerskiego, umowy cywilnoprawnej, w tym umowy agencyjnej, o dzieło, zlecenie, świadczenie usług; prowadzenie bezpośrednio lub pośrednio tj. przez inne osoby lub podmioty działalności gospodarczej w jednym z następujących obszarów: sprzedaży, produkcji, dystrybucji doradztwa, promocji szybkich testów diagnostycznych, sprzętów elektronicznych do mierzenia temperatury ciała i ciśnieniomierzy; zakładanie spółek prawa handlowego, nabywanie pośrednio lub bezpośrednio akcji lub udziałów w takich spółkach, obejmowanie funkcji w organach tych spółek, zawieranie umów spółki cywilnej, które to spółki prowadzić będą działalność w jednym z następujących obszarów: sprzedaży, produkcji, dystrybucji doradztwa, promocji szybkich testów diagnostycznych, sprzętów elektronicznych do mierzenia temperatury ciała i ciśnieniomierzy (§ 1). Pozwany zobowiązał się ponadto do zachowania w tajemnicy wszelkich

okoliczności i poufnych informacji, o których dowiedział się w związku z wykonywaną przez niego pracą, a których ujawnienie mogłoby narazić pracodawcę na szkodę, a także zobowiązał się do nieujawniania, nieprzekazywania i niewykorzystywania wszelkich informacji niepodanych przez pracodawcę do wiadomości publicznej, stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa, dotyczących w szczególności informacji programowych, technicznych, technologicznych, handlowych i organizacyjnych pracodawcy (§ 2). Obowiązanie zakazu konkurencji ustalono na 12 miesięcy od dnia 1 października 2016 r. do 30 września 2017 r. (§ 3). Za powstrzymanie się od działalności konkurencyjnej wobec pracodawcy po ustaniu stosunku pracy przez okres trwania zakazu konkurencji ustalono, że pozwanemu przysługuje od pracodawcy odszkodowanie w kwocie miesięcznie 10.000 zł brutto, czyli łącznie za cały okres obowiązywania zakazu konkurencji 120.000 zł brutto, płatne w kwocie miesięcznie 10.000 zł w terminie do ostatniego dnia każdego miesiąca (§ 3 ust. 2). Ponadto pracownik zobowiązał się zapłacić pracodawcy kwotę 120.000 zł tytułem kary umownej za naruszenie zakazu konkurencji określonego w § 1, zapłacić pracodawcy kwotę 30.000 zł tytułem kary umownej za każdorazowe naruszenie obowiązku zachowania poufności określonego w § 2 (§ 4 ust. 1), strony zastrzegły, że pracodawca jest uprawniony do dochodzenia odszkodowania przewyższającego wysokość kary umownej zastrzeżonej w § 4 ust. 1 powyżej. W ust. 3 § 4 strony ustaliły, że w razie naruszenia zakazu konkurencji pracodawca jest uprawniony do wstrzymania wypłaty dalszych miesięcznych rat odszkodowania oraz dochodzenia bezpodstawnie pobranego przez pracownika odszkodowania, a którym mowa w § 3 ust. 2 (porozumienie o rozwiązaniu umowy o pracę z dnia 13 września 2016 r., k. 37 – 38 a.s., umowa o zakazie konkurencji po ustaniu stosunku pracy z dnia 13 września 2016 r., k. 39 – 41 a.s., zeznania A. J. - protokół z rozprawy z dnia 3 marca 2020 r. - a.s.).

Pozwany otrzymał od (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, sp. k. z siedzibą w W. tytułem odszkodowania za powstrzymanie się od działalności konkurencyjnej wobec pracodawcy kwoty wskazane w przelewach tj. kwoty po 6.844,00 zł za miesiące październik 2016 r. - grudzień 2016 r. oraz kwoty po 8.225,00 zł za miesiące styczeń 2017 r. - maj 2017 r. Zgodnie z wyjaśnieniami dotyczącymi sposobu liczenia odszkodowania powodowa spółka wpłacała pozwanemu w ww. okresach kwoty po 10.000 zł brutto, koszt uzyskania przychody wynosiły 139,06 zł, a więc kwota podlegająca opodatkowaniu wynosiła 9 860,94 zł. A. L. za miesiące październik 2016 r. - grudzień 2016 r. przekroczył I próg podatkowy a więc podatek dochodowy wynosił wg skali podatkowej 32 % = 3.156,00 zł, wypłacono zatem kwoty po 6.844,00 zł, natomiast za miesiące styczeń 2017 r. - maj 2017 r. kwoty po 8.225,00 zł wg skali podatkowej 18 % - podatek dochodowy wyniósł 1.775,00 zł (potwierdzenia przelewów, k. 43 – 50 a.s., wyjaśnienia dotyczące sposobu liczenia odszkodowania, k. 42 a.s.).

Zgodnie z Regulaminem Wynagradzania obowiązującym w powodowej spółce z 15 kwietnia 2009 r. pracownik, jeżeli ustali z pracodawcą może otrzymać premię uznaniową, wysokość wynagrodzenia zasadniczego oraz ewentualnej premii uznaniowej są informacjami poufnymi. Jeżeli pracownikowi przysługiwała miesięczna premia, przełożony składał wniosek premiowy za poprzedni miesiąc dyrektorowi spółki – Arturowi M. J. najpóźniej do 4 dnia następnego miesiąca na adres (...) A. L. przysyłał e-maila z wyliczonymi premiami dla pracowników do prezesa i prezes akceptował każdorazowo takie premie. Z regulaminu wynagradzania i z regulaminu pracy nie wynikały zasady przyznawania tzw. premii rocznych. Pozwanemu przyznawano w trakcie zatrudnienia premie związane z osiągnięciami sprzedaży i dostarczeniem parametrów jak obrót, kotwica marży i koszty obsługi obrotu. Premia była przyznawana w okresach miesięcznych z możliwością wyrównania w kwartale oraz ustalono premię roczną związaną z oszczędnościami, obie o charakterze uznaniowym. Aby uzyskać prawo do premii rocznej, trzeba przedstawić realizację budżetu handlowego i uzyskane oszczędności. W przypadku pozwanego budżet handlowy za rok 2016 został przekroczony. T. S. (1) jako przełożony pozwanego był uprawniony do złożenia wniosku o przyznanie premii rocznej za 2016 r., ale wobec przekroczenia budżetu handlowego nie złożył takiego wniosku. Premia roczna nie figurowała w regulaminie wynagradzania spółki, była przyznawana „na fakturę”, w poprzednich latach fakturę premii rocznej wystawiała zewnętrzna firma pani T. P.. W ten sposób przyznawano premię za lata 2013 - 2014. Dyrektor działu podejmował decyzję o podziale premii na cały zespół. Premia dyrektora była wyższa niż regionalnych kierowników sprzedaży, natomiast regionalni kierownicy sprzedaży mieli taki sam udział procentowy w planach i w premii. Nie było wniosku i nie było faktury za rok 2016. Pracodawca poinformował A. L., że premia miesięczna za wrzesień 2016 r. nie zostanie mu przyznana z uwagi na nie przepracowanie pełnego miesiąca oraz z uwagi na jej uznaniowy charakter, nie zostały również spełnione warunki formalne przyznania premii za wrzesień 2016 r., ponieważ nie został złożony

wniosek premiowy wymagany regulaminem. Natomiast premia roczna także miała uznaniowy charakter i nie została ona przyznana z uwagi na nieprzepracowanie pełnego roku, nie zrealizowanie planu pracy na kategorii „alkotesty”, nie zrealizowanie planu pracy na kategorii „obuwie”, nie osiągnięcie kotwicy marży na kategorii „termometry”, przekroczenie budżetu handlowego, nie osiągnięcie żadnych nadwyżek (regulamin wynagradzania w (...) Sp. z o.o. z 15 kwietnia 2009 r., k. 265, regulamin pracy (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, sp. k. z siedzibą w W. z dnia 1 stycznia 2014 r., k. 266 – 276 a.s., korespondencja e-mail z dnia 11 i 12 października 2016 r. - a.s., zestawienie sprzedaży, lista zwróconych produktów, k. 290 – 293 a.s., zeznania świadka T. S. (1) – protokół rozprawy z dnia 28 sierpnia 2018 r. -a.s., zeznania świadka M. P. (1) - protokół z rozprawy z dnia 14 listopada 2018 r. - a.s., zeznania świadka G. T. – protokół z rozprawy z dnia 22 marca 2019 r. - a.s., zeznania świadka P. K. – protokół z rozprawy z dnia 22 marca 2019 r. - a.s., zeznania świadka M. T. - protokół z rozprawy z dnia 22 marca 2019 r.- a.s., zeznania A. J. - protokół z rozprawy z dnia 3 marca 2020 r. - a.s.).

A. L. – posiadał służbowy adres e-mail (...) W dniu 13 września 2016 r. o godzinie 11:02 pozwany wysłał na swój prywatny adres e-mail (...) załącznik zawierający 539 kontaktów prywatnych, 148 kontaktów służbowych, 36 adresów pracowników powódki oraz danych z reklam. Znajdowały się tam również kontakty do sieci aptecznych, i innych podmiotów, z którymi spółka współpracuje m.in. najważniejsze hurtownie w kraju i największe sieci apteczne oraz dostawcy innego asortymentu. Same adresy mailowe do firm nie są objęte tajemnicą handlową, ale konkretne kontakty do poszczególnych osób w tych firmach to własność intelektualna firmy, ponieważ trzeba wiedzieć do którego handlowca należy zwrócić się w celu nawiązania współpracy, natomiast zdobycie takiej bazy danych kontaktów jest pracochłonne i czasochłonne. Powyższa sytuacja miała miejsce po rozmowie na temat zakończenia pracy. A. L. otrzymał zgodę przełożonego T. S. (1) na zebranie prywatnych kontaktów z komputera. Informatyk udał się z A. L. do jego laptopa służbowego i pilnował czy nie wchodzi w żaden system oprócz poczty email. Pozwany wyeksportował wszystkie kontakty, a nie tylko prywatne. W pliku, który jest eksportowany zapisują się dokładnie wszystkie dane osobowe znajdujące się w kontaktach, imiona, nazwiska, adresy emaliowe, numery telefonów. A. L. wylogował się ze swojej skrzynki prywatnej, a więc wszystkie informacje uzyskano ze skrzynki firmowej, z której plik został wysłany na skrzynkę prywatną. W pliku tym oprócz kontaktów prywatnych znajdowały się adresy wskazujące ma inne firmy z którymi współpracował (...) (wiadomość e-mail wraz załącznikiem, k. 51 – 68 a.s., zeznania świadka M. W. (3) – protokół z rozprawy z dnia 2 lipca 2018 r. a.s., zeznania świadka T. S. (1) – protokół rozprawy z dnia 28 sierpnia 2018 r. -a.s., zeznania A. J. - protokół z rozprawy z dnia 3 marca 2020 r. - a.s., zeznania A. L. protokół z rozprawy z dnia 3 marca 2020 r. - a.s.).

Poczta firmowa powodowej spółki opiera się na oprogramowaniu, w którym znajduje się tzw. funkcja sejfu. Każda wiadomość wysłana czy odebrana przed dostarczeniem jej do odbiorcy jest odkładana w bezpiecznym miejscu aby zapobiec ingerencji jakiejś osoby. W spółce nie funkcjonuje zakaz korzystania z prywatnej poczty na komputerach firmowych. P. Z. – dyrektor sprzedaży powodowej spółki przekazał prezesowi informację o niepokojących wiadomościach e-mail na skrzynce M. W. (1), kierownictwo spółki podejrzewało, że A. L. nawiązał współpracę z pracownikami spółki. Otrzymał on zgodę T. S. (1) – dyrektora zarządzającego powodową spółką, a ten uprzednio otrzymał zgodę prezesa A. J. na zobowiązanie informatyka do przeszukania wiadomości w firmowej poczcie e-mail, celem sprawdzenia czy A. L. kontaktował się z pracownikami spółki w okresie od 13 września 2016 r. do maja 2017 r. Chodziło o wiadomości wysyłane z prywatnej skrzynki. Od 13 września 2016 r. A. L. nie miał dostępu do służbowej poczty. Informatykowi udało się znaleźć dwie wiadomości wysłane z adresu (...) skierowane do M. W. (1). Treść wiadomości nie była szyfrowana, a wiadomość zaczynała się od słów „cześć spiskowcy”. Wiadomość ta była skierowana na prywatny adres M. W. (1), który wyraził zgodę na dostęp do jego prywatnej skrzynki z poczty służbowej. Wszelkie wiadomości z prywatnych skrzynek e-mail przechodziły przez firmowy serwer. Musiał on podać login i hasło do swojej skrzynki, po to żeby na firmowym serwerze można było pobrać te wiadomości. Wynikało to z wygody, bowiem pracownicy powódki mają dostęp do wszelkich wiadomości na swoich smartfonach, wyświetla im się informacja, że otrzymali nową wiadomość. Telefony są służbowe i konta też są służbowe. Powodowa spółka z treści wiadomości e-mail znajdujących się na serwerze spółki uzyskała dostęp do skrzynki e-mail (...), login i hasło znajdowały się w wiadomościach, prezes spółki M. J. zdecydował o zalogowaniu się do tej skrzynki celem sprawdzenia o jakiego rodzaju spisek chodzi. W skrzynce (...), znajdowały się wiadomości świadczące o podjęciu działalności

konkurencyjnej względem spółki (...) (wiadomości e-mail, k. 74 – 80 a.s., zeznania świadka M. W. (3) – protokół z rozprawy z dnia 2 lipca 2018 r. a.s., zeznania świadka T. S. (1) – protokół rozprawy z dnia 28 sierpnia 2018 r. -a.s., zeznania A. J. - protokół z rozprawy z dnia 3 marca 2020 r. - a.s.).

T. S. (1) jako dyrektor zarządzający powodowej spółki konstruuje wraz z dyrektorami poszczególnych działów spółki plan pracy na dany rok dla całego zespołu. Plany te zawierają szczegółowe informacje dotyczące danego pracownika np. plany rozwoju, potrzeby szkoleniowe i wtedy takie dokumenty pozostają utajnione pomiędzy dyrektorem zarządzającym a pracownikiem, każdy ma po jednym egzemplarzu. I na podstawie tego zespół kaskaduje dalsze zadania. Dyrektor działu przekazuje dalsze zadania swoim podwładnym, a oni dalej. W przypadku takiego planu pracy jeden egzemplarz był przechowywany u T. S. (1) w sejfie, a drugi był w posiadaniu pracownika, do którego był skierowany. Każdy taki plan był spersonalizowany. Dyrektor na podstawie planu tworzył plan dla swoich podległych pracowników. W planie pracy na dany rok są wskazane plany obrotu, które są potrzebne wszystkim pracownikom, ale kwestie marży i budżetu są ściśle chronione i pozostawały do wiadomości dyrektora. Ujawnienie takich danych przez pozwanego jego podwładnym było uchybieniem. Przekazanie informacji o marżach pracownikom sprzedaży może umożliwić im obliczenie ceny zakupu. Może to być niebezpieczne dla firmy, bo ujawnia koszt zakupu danego produktu. Tego typu plan pracy może być dobrym materiałem do opracowania podobnego planu dla podobnej firmy, dla konkretnej jednostki działu sprzedaży. A. L. miał dostęp do wszystkich danych sprzedażowych i faktur zakupowych, nie miał dostępu do listy płac innych nie podległych mu pracowników. Pozwany odpowiadał za dział apteczny i odpowiadał za pracowników tego działu. Miał więc dostęp do informacji o zarobkach tych pracowników. W programie (...) jest dostęp do faktur kosztowych i do takich faktur z działu aptecznego miał dostęp pozwany. M. W. (1) i M. P. (1) mieli dostęp tylko do wycinka tych informacji do których dostęp miał A. L.. Mieli dostęp do informacji dotyczących kosztów, które sami wygenerowali. W systemie informatycznym sprzedaż zawsze była odnotowana na A. L.. M. W. (1) i M. P. (1) nie mieli dostępu do informacji o marżach firmy. W dniu 4 stycznia 2017 r. A. L. przesłał z prywatnej skrzynki e-mail do M. W. (1) plan pracy (...) ustalony dla działu : Farmacja przez A. L. i T. S. (1) w dniu 18 lutego 2016 r., który zakładał m.in. cele sprzedażowe do zrealizowania w 2016 r. oraz wysokość budżetu handlowego, wysokość marży, plan wynagrodzeń a ponadto plan premii rocznej 2016, określono w nim zasady: wypłacana na fakturę, rozliczana po zamknięciu roku finansowego – kwiecień 2017 r., DH (dyrektor handlowy) decyduje o podziale premii. W treści ww. wiadomości e-mail pozwany napisał do M. W. (1) „nie przekazuj tego dokumentu nikomu” oraz „pamiętaj, że otrzymałeś plik na początku roku” (k. 77 – 80 a.s., zeznania świadka M. W. (3) – protokół z rozprawy z dnia 2 lipca 2018 r. a.s., zeznania świadka T. S. (1) – protokół rozprawy z dnia 28 sierpnia 2018 r. -a.s., zeznania świadka M. T. - protokół z rozprawy z dnia 22 marca 2019 r.- a.s., zeznania A. J. - protokół z rozprawy z dnia 3 marca 2020 r. - a.s.).

M. W. (1), M. P. (1) i A. L. pod koniec 2016 r. chcieli założyć spółkę i początkowo rozważali sprzedaż tylko suplementów diety V. i (...) tabletek wzmacniających dziaśła, z uwagi na fakt, że pozwany był związany z (...) umową o zakazie konkurencji i nie mógł prowadzić sprzedaży konkurencyjnych towarów, firma miała w późniejszym okresie sprzedawać testy diagnostyczne. A. L. w dniu 10 grudnia 2016 r. z poczty e-mail (...) wysłał do M. W. (1) i M. M. adres mailowy do poczty spółki (...), który założył. T. P. jest żoną M. P. (1). T. A. (P.) w dniu 12 lutego 2017 r. przesała do A. L. i M. W. (1) dane spółki (...) Sp. z o.o. z siedzibą w C.. Po lutym 2017 r. A. L. posługując się skrzynką e-mail (...) oraz podpisem „(...)”/ (...) / (...) korespondował m.in. z M. W. (1) i M. M., N. G., T. P., M. P. (1), w wiadomościach e-mail wielokrotnie określano założycieli spółki (...). W jednej z wiadomości e-mail został przesłany (...) powodowej spółki. Pozwany skontaktował się z N. G., która w październiku 2016 r. była nadal zatrudniona w powodowej spółce i przebywała na urlopie wychowawczym. Na spotkaniu pozwany zaproponował N. G. współpracę, później w wiadomościach e-mail ustalano wysokość jej wynagrodzenia oraz m.in., że w ramach pracy na rzecz spółki (...) Sp. z o.o. z siedzibą w C., będzie ona odpowiedzialna we współpracy z pozwanym za rozmowy i negocjacje z dostawcami, zamówienie towaru, dokumentacją i rejestracją produktów (wyrobów medycznych i suplementów diety). W wiadomości z dnia 23 marca 2017 r. ponadto pozwany zaznaczył, że N. G. przejmie kontakt z (...), który pozwany zainicjował jako A.. (...) Sp. z o.o. Zawierały w pierwszym roku zakup testów ciążowych płytkowych 200 tys. sztuk testów owulacyjnych 50 tys. szt. N. G. spotkała się R. B. w celu omówienia projektów dla firmy (...) Sp. z o.o., a następnie w dniu 3 kwietnia 2017 r. skontaktowała się z nim mailowo w celu ustalenia warunków współpracy dotyczącej stworzenia dla (...) Sp. z o.o. Identyfikacji wizualnej firmy, loga marki, koncepcji linii produktowych, projektu

opakowań i instrukcji do testów ciążowych, strumieniowych, testów owulacyjnych oraz H. – antygen i przeciwciała (wiadomości e-mail, k. 74, 92 – 103 a.s., zeznania świadka T. S. (1) – protokół rozprawy z dnia 28 sierpnia 2018 r. -a.s., zeznania świadka R. B. – protokół z rozprawy z dnia 14 listopada 2018 r. - a.s., zeznania świadka M. P. (1) - protokół z rozprawy z dnia 14 listopada 2018 r. - a.s., zeznania świadka M. W. (1) protokół z rozprawy z dnia 11 stycznia 2019 r. - a.s., zeznania świadka N. G. protokół z rozprawy z dnia 11 stycznia 2019 r. - a.s., zeznania A. L. protokół z rozprawy z dnia 3 marca 2020 r. - a.s.).

W dniu 10 lutego 2017 r. w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem (...) zarejestrowano spółkę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w C. z adresem e-mail: (...) Wspólnikami spółki zostali H. N. i K. Z. – Prezes zarządu spółki. Jako działalność spółki (...) oznaczono: sprzedaż hurtową wyrobów farmaceutycznych i medycznych. K. Z. - znajoma M. P. (1) i H. N. – teściowa M. W. (1) zostały członkami zarządu, M. P. (1) i M. W. (1) uznali, że lepiej aby osoby trzecie były w zarządzie nowoutworzonej spółki ze względu na fakt, że byli nadal zatrudnieni w spółce (...) i obawiali się reakcji spółki na takie działania, ponieważ obie spółki działały w branży farmaceutycznej. M. P. (1) pożyczył pieniądze na wkład do spółki (...), która nie znała się na rynku farmaceutycznym, nie znała produktów, które spółka miała sprzedawać, nie znała ona treści zawieranych umów przez spółkę z kontrahentami, rola K. Z. w spółce opierała się jedynie na byciu prezesem i współwłaścicielem w spółce. M. M. i K. Z. znają się od dziecka, M. M. miała w spółce (...) Sp. z o.o. zajmować się rozkręceniem działu handlowego i sprzedażą, ale nie doszło do podpisania umowy (odpis KRS, k. 70 – 73 a.s., zeznania świadka M. W. (1) protokół z rozprawy z dnia 11 stycznia 2019 r. - a.s., zeznania świadka K. Z., k. 1080 verte - 1082 a.s., zeznania świadka M. M., k. 1114- 1115 a.s.).

W dniu 10 marca 2017 r. A. L. posługując się skrzynką e-mail (...) oraz podpisem A. N. skierował do Sales Managera firmy (...). z siedzibą w C. zapytanie ofertowe dotyczące sprzedaży testów diagnostycznych dla nowo utworzonej firmy, m.in. kasetkowych testów ciążowych, strumieniowych testów ciążowych, testów do wykrywania narkotyków w moczu (amfetamina, morfina, kokaina, thc), testów do wykrywania narkotyków w ślinie, testów do wykrywania H., przeciwciał H., testów owulacyjnych. Korespondencję e-mail za ww. firmą w dniu 28 marca 2017 r. przejęła N. G. – przekazując dalsze informacje dotyczące nawiązania współpracy (...) Sp. z o.o. z siedzibą w C. z (...) Co. z siedzibą w C.. W maju 2017 r. N. G. uzgadniała z A. L. zamówienie testów ciążowych i owulacyjnych w firmie (...). z siedzibą w C.. W dniu 6 maja 2017 r. zostało złożone zamówienie na testy ciążowe i owulacyjne, została wystawiona faktura proforma w dniu 8 maja 2017 r. przez (...) Co. z siedzibą w C. dla kupującego (...) Sp. z o.o. z siedzibą w C. na ww. testy na łączną kwotę 9.860 dolarów amerykańskich. Zamówienie zostało opłacone przelewem z konta spółki (...) Sp. z o.o. z siedzibą w C. w dniu 15 maja 2017 r. Pieniądze zostały zwrócone, a zamówienie nie zostało zrealizowane na skutek interwencji A. J. i T. S. (1) dokonanej u kontrahenta (...) Co. z siedzibą w C.. M. W. (1) poinformował o tym fakcie A. L. (wiadomości e-mail oraz faktura proforma, potwierdzenie przelewu, k. 114 – 155 a.s., zeznania świadka T. S. (1) – protokół rozprawy z dnia 28 sierpnia 2018 r. -a.s., zeznania świadka M. W. (1) protokół z rozprawy z dnia 11 stycznia 2019 r. - a.s., zeznania świadka N. G. protokół z rozprawy z dnia 11 stycznia 2019 r. - a.s., zeznania A. J. - protokół z rozprawy z dnia 3 marca 2020 r. - a.s.).

A. L. jest współwłaścicielem spółki (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. założonej w dniu 5 grudnia 2017 r., oferującej produkty medyczne takich jak: termometry, testy ciążowe i owulacyjne. (...) sp. z o.o. są odpowiednikami produktów oferowanych przez powodową spółkę: zwykłego termometru elektronicznego i termometru z końcówką elastyczną. Test ciążowy do samodzielnego stosowania strumieniowy odpowiada produktowi oferowanemu przez powodową spółkę produktowi - P. test ciążowy strumieniowy superczuły, a test ciążowy płytkowy odpowiada testowi – P., a test (...) odpowiada oferowanemu przez powodową spółkę testowi owulacyjnemu (produkty firmy (...) sp. z o.o. - a.s., zeznania świadka T. S. (1) – protokół rozprawy z dnia 28 sierpnia 2018 r. -a.s., wydruk z KRS spółki (...) sp. z o.o. z siedzibą w W., k. 277- 278 a.s., zeznania świadka M. W. (1) protokół z rozprawy z dnia 11 stycznia 2019 r. - a.s., zeznania A. L. protokół z rozprawy z dnia 3 marca 2020 r. - a.s.).

Umowa współpracy z M. P. (1) została rozwiązana za porozumieniem stron w dniu 8 czerwca 2017 r. z uwagi na nawiązanie przez niego współpracy i pomoc A. L. i M. W. (1) w prowadzeniu działalności konkurencyjnej względem (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, sp. k. z siedzibą w W.. Umowa współpracy z M. W. (1) została rozwiązana za porozumieniem stron w dniu 9 czerwca 2017 r. z uwagi na fakt, że od grudnia 2016 r. działając wspólnie i w

porozumieniu z A. L. i M. P. (1) prowadził działalność konkurencyjną względem spółki w tym naruszając postanowienia umowy handlowej z dnia 9 stycznia 2017 r., a także dopuścił się ujawnienia innej osobie lub wykorzystania we własnej działalności gospodarczej informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa spółki (porozumienie z dnia 8 czerwca 2017 r., k. 156 – 157 a.s., porozumienie z dnia 9 czerwca 2017 r., k. 158-159 a.s., zeznania świadka M. P. (1) - protokół z rozprawy z dnia 14 listopada 2018 r. - a.s., zeznania świadka M. W. (1) protokół z rozprawy z dnia 11 stycznia 2019 r. - a.s., zeznania A. J. - protokół z rozprawy z dnia 3 marca 2020 r. - a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie zgromadzonych w sprawie dowodów z dokumentów i zeznań świadków. Sąd uznał zebrany materiał dowodowy za dający pełny i wszechstronny obraz okoliczności istotnych z perspektywy istoty sporu oraz podnoszonych przez strony postępowania argumentów. Zebrane w toku postępowania dowody były pozbawione sprzeczności, korespondowały ze sobą i nie były kwestionowane przez strony ani nie budziły zastrzeżeń co do ich wiarygodności, toteż Sąd, z niewielkimi wyjątkami, ocenił wskazane wyżej dowody za co do zasady wiarygodne.

W szczególności Sąd uznał za istotne dla sprawy zeznania świadków: T. S. (1), M. T., M. W. (3) (informatyk), P. K., G. T., K. K. byli bowiem pracownikami powodowej spółki i orientowali się oni w zasadach przyznawania premii miesięcznych i rocznych, w szczególności potwierdzili oni uznaniowy charakter premii przyznawanych w (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, sp. k. z siedzibą w W. oraz były spójne w tym zakresie z zeznaniami prezesa spółki A. J., które Sąd również uznał za wiarygodne.

Treść zeznań A. J., w zakresie wskazanym wyżej, była skorelowana z zeznaniami przesłuchanych przez Sąd świadków, toteż również i jego zeznania zostały ocenione jako wiarygodne.

Zeznaniom pozostałych świadków: K. Z., M. M., R. B., N. G. Sąd dał wiarę w zakresie jakim zeznawali oni na okoliczności związane z nawiązaniem współpracy z A. L. poza strukturami powodowej spółki, a także na temat faktu związania umową o zakazie konkurencji i związanej z tym ostrożności w działaniach podejmowanych przez niego na rzecz (...) Sp. z o.o., w szczególności w części związanej rolą jaką w tej współpracy pełnił pozwany, m.in. dotyczącą wskazywania przez niego w wiadomościach e-mail kierunków i planów działań, jakie należy podjąć w (...) Sp. z o.o., założenia przez niego skrzynki e-mail (...), posługiwania się przez niego pseudonimami, aby ukryć swoją tożsamość przed osobami trzecimi, w szczególności przed byłym pracodawcą, spiskowy charakter współpracy pozwanego z N. G., M. P. (1), M. W. (1), nawiązanie współpracy z dostawcą testów powodowej spółki (...) w C..

Z pewną ostrożnością Sąd podszedł do zeznań M. P. (1), M. W. (1) w zakresie, w jakim wskazywali oni, że nie podejmowali działalności konkurencyjnej w porozumieniu z A. L. w stosunku do (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, sp. k. z siedzibą w W.. Świadkowi Ci wskazywali bowiem, że ich działalność miała opierać się na sprzedaży tylko suplementów diety V. i (...) pastlek wzmacniających mięśnie, z uwagi na fakt, że pozwany był związany z (...) umową o zakazie konkurencji i nie mógł prowadzić sprzedaży konkurencyjnych towarów. Z ustalonego stanu faktycznego nie wynika, aby nowoutworzona spółka podjęła faktycznie taką działalność na jaką wskazywali ww. świadkowie tj. związaną z suplementami diety, a wręcz przeciwnie, działalność nowoutworzonej spółki w porozumieniu z A. L. zmierzała do zakupu testów diagnostycznych, co niewątpliwie stanowiło działalność konkurencyjną w stosunku do (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, sp. k. z siedzibą w W.. Sąd nie dał wiary zeznaniom ww. świadków w zakresie jakim twierdzili oni, że nie porozumieli się z A. L. w celu założenia działalności konkurencyjnej, bowiem co innego wynika z treści wiadomości e-mail, oraz pozostałych dowodów na których Sąd się oparł, w szczególności przeczy ich twierdzeniu chociażby treść porozumień o rozwiązaniu ich umów z (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, sp. k. z siedzibą w W., które zostały podpisane z uwagi na podjęcie przez M. P. (1) i M. W. (1) działalności konkurencyjnej w stosunku do powodowej spółki. Sąd oparł się na zeznaniach świadków jedynie w zakresie jakim wskazywali, jak wyglądało zarejestrowanie spółki (...) Sp. z o.o. I przyczyn dla których nie zostali oni współnikami, a także w zakresie jakim potwierdzili oni tożsamość osób związanych z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w C..

Zeznaniom pozwanego A. L. Sąd odmówił wiary w zakresie jakim wskazywał, że jego jedynym działaniem na rzecz (...) Sp. z o.o., było zbadanie rynku pod kątem wprowadzenia suplementów diety oraz założenie na prośbę M. P. (1), M.

W. (1) skrzynki e-mail (...) w ramach pomocy koleżeńskiej. Przeciwnie wnioski wynikają z treści wiadomości e-mail a mianowicie, że był on osobą tworzącą zarówno zespół pracowników (...) Sp. z o.o., skontaktował się bowiem z N. G., jak również stworzył on plan zakupów testów diagnostycznych i polecił kontakt w tym celu z firmą (...) z siedzibą w C., który sam jak przyznał w treści jednej z wiadomości już zainicjował, a dalszym kontaktem zajmowała się na jego polecenie N. G.. Zeznania pozwanego dotyczące odmowy współpracy z (...) Sp. z o.o. w momencie kiedy dowiedział się on o chęci sprzedaży przez M. P. (1) i M. W. (1) testów diagnostycznych również nie były wiarygodne, gdyż nadal jak sam przyznał uczestniczył w przekazywaniu informacji i pośredniczył w kontakcie z N. G., ustalał również wysokość jej wynagrodzenia, co niewątpliwie oznacza, że nadal brał udział w procesach związanych z działalnością konkurencyjną względem powodowej spółki.

Sąd dał wiarę zeznaniom pozwanego w zakresie jakim przyznał on, że przesłał plan pracy na 2016 r. ze swojej prywatnej skrzynki na prywatną skrzynkę M. W. (1), bowiem zostało to potwierdzone wydrukiem z wiadomości e-mail. Sąd nie uznał natomiast za wiarygodne zeznania pozwanego w zakresie jakim twierdził on, że plan ten był doskonale wszystkim znany, bowiem gdyby tak było nie przesłałby go M. W. (1) z zaznaczeniem, aby nikomu go nie przekazywał i pamiętał, że otrzymał go na początku roku. O braku powszechności tego planu świadczą także zeznania T. S. (1) i A. J., którzy zgodnie twierdzili, że wskazane kwotowo w planie rocznym na 2016 r. marże oraz budżet handlowy na dany rok nie są informacjami jawnymi, a rozpowszechnianie ich może zaszkodzić powodowej spółce, gdyż dane te stanowią tajemnicę przedsiębiorstwa i nie są informacjami powszechnie dostępnymi wszystkim pracownikom spółki, a jedynie wybranym dyrektorom działów – w tym przypadku plan ten był udostępniony jedynie dyrektorowi zarządzającemu spółką i dyrektorowi handlowemu w osobie A. L..

Sąd nie oparł się na dowodach z wyliczeń dotyczących premii rocznych oraz innych dokumentów mających wskazywać na koszty, marże, realizację sprzedaży działu aptecznego, w szczególności faktur na podstawie których dokonywano wyliczeń premii działu aptecznego, przedstawianych przez obie strony postępowania, z uwagi na uznaniowy charakter zarówno premii miesięcznych jak i rocznych. Uznaniowy charakter premii miesięcznych wynikał wprost z regulaminu wynagradzania powodowej spółki oraz zeznań T. S. (1) i A. J.. Ponadto Sąd uznał, że premie roczne były przyznawane poza stosunkiem pracy, nie wynikały one bowiem ani z regulaminu wynagradzania, regulaminu pracy, ani też z umów o pracę, co więcej były wypłacane w drodze faktury wystawianej przez podmiot zewnętrzny, co potwierdziły zeznania G. T., T. S. (1) i A. J.. A zatem nie było żadnych formalnych ustaleń, na których opierano roszczenie o wypłatę premii rocznej, stanowiła ona bowiem jedynie roszczenie opierane na realizacji planu rocznego i ustnych ustaleniach między dyrektorem handlowym, a dyrektorem zarządzającym i prezesem spółki. W związku z powyższym Sąd postanowił oddalić wniosek strony pozwanej o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego na okoliczność ustalenia wysokości premii i premii rocznej zawarty w piśmie z listopada 2018 r. jako zmierzający do wydłużenia postępowania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, sp. k. z siedzibą w W. było zasadne i zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Spór w niniejszej sprawie skupiał się wokół zasadności roszczeń powodowej spółki dotyczących wypłaty odszkodowania z tytułu kary umownej za naruszenie zakazu konkurencji określonego w umowie o zakazie konkurencji po ustaniu stosunku pracy z dnia 13 września 2016 r., a ponadto kary umownej za naruszenie obowiązku zachowania poufności oraz zwrotu bezpodstawnie pobranego przez pracownika odszkodowania. Ważność zawartej między stronami umowy o zakazie konkurencji po ustaniu stosunku pracy z dnia 13 września 2016 r. nie była kwestionowana.

Strona pozwana zgłosiła natomiast zarzut potrącenia żądanych w pozwie kwot z należną pozwanemu ze stosunku pracowniczego premią miesięczną za wrzesień 2016 r. uśrednioną kwartalnie w kwocie 21.286 zł i premią roczną za rok 2016 r. w kwocie 194.896 zł, które nie zostały uregulowane.

W pierwszej kolejności Sąd Okręgowy zbadał, zarzut potrącenia i nie znalazł ku temu przesłanek. Przede wszystkim Sąd miał na uwadze, że wskazywane przez pozwanego A. L. premie miesięczna za wrzesień 2016 r. i roczna za rok

2016 r. nie były premiami regulaminowymi przyznawanymi w zależności od osiągnięcia progów sprzedaży, gdyż były to w istocie premie uznaniowe.

Premie wypłacane pracownikom mogą mieć dwojaki charakter – premii regulaminowej oraz premii uznaniowej (która w praktyce stanowi nagrodę w rozumieniu kodeksu pracy). Premia regulaminowa jest składnikiem wynagrodzenia za pracę o charakterze roszczeniowym. Przysługuje pracownikowi w razie zajścia okoliczności opisanych w umowie o pracę, w regulaminie wynagradzania albo w innym akcie wewnętrznym obowiązującym u pracodawcy. Warunki przyznania premii regulaminowej, jej wysokość oraz termin wypłaty stanowią element stosunku pracy łączącego strony i nie cechuje ich dowolność. Wypłata premii regulaminowej w określonej kwocie nie jest więc zależna od swobodnej, jednostronnej decyzji pracodawcy, nie może on również bez zgody pracownika zmienić na jego niekorzyść zasad premiowania, gdyż ten element stosunku pracy (jako dotyczący zasad wynagradzania) zasadniczo podlegać może zmianie jedynie w drodze porozumienia stron lub wypowiedzenia zmieniającego (art. 77² § 5 k.p. w zw. z art. 241¹³ § 2 k.p.). Oznacza to, że jeśli spełnione zostały przesłanki przyznania premii regulaminowej, pracownik może domagać się jej wypłacenia na drodze sądowej.

Nieco inaczej przedstawia się sytuacja w przypadku premii uznaniowej. Jej istotą jest dowolność (uznaniowość) ustalania i wypłacania. Decyzja o przyznaniu premii w określonej kwocie w danym okresie rozliczeniowym należy wyłącznie do pracodawcy, który nie podlega w tym zakresie żadnym wiążącym dla niego wytycznym wynikającym ze stosunku pracy i aktów wewnętrzzakładowych. Tego rodzaju premia w praktyce stanowi nagrodę za konkretne osiągnięcia bądź też świadczenie o charakterze motywacyjnym. Pracownik nie może skutecznie domagać się na drodze sądowej jej wypłacenia, poza tymi przypadkami, gdy pracodawca ustalił wysokość premii uznaniowej (nagrody) i przyznał ją pracownikowi, składając w tym zakresie oświadczenie woli – ale premia ta nie została ostatecznie wypłacona.

Aby pracownikowi przysługiwało roszczenie o zapłatę premii, odpowiednie akty wewnętrzne pracodawcy (lub jego oświadczenia woli) powinny przewidywać z góry skonkretyzowane i zobiektywizowane warunki (wskaźniki) premiowania, które pracownik spełnia (por. wyroki Sądu Najwyższego z 29.06.2000 r., I PKN 681/99, Lex nr 1223705; z 10.06.1983 r., III PZP 25/83, OSNC 1983/12/192; z 31.03.1980 r., I PRN 138/79, Lex nr 84476). Zasady premiowania przyjęte u pracodawcy muszą w takim wypadku w sposób jednoznaczny i precyzyjny określać warunki, jakie pracownik musi spełnić, aby premię uzyskać (np. w postaci realizacji wyznaczonych mu mierzalnych zadań i celów albo w postaci uzyskania określonego wyniku sformalizowanej oceny pracowniczej). Musi z nich również wynikać w sposób ścisły i skonkretyzowany sposób ustalenia wysokości (kwoty) premii. Jeśli premia może mieć zmienną wysokość (np. mieści się w określonym przedziale kwotowym), z zasad premiowania musi czytelnie wynikać w jaki sposób zrealizowanie konkretnych wskaźników (warunków) premiowych przekłada się na określony poziom premiowania (określoną kwotę premii). Zasady premiowania powinny też określać w sposób czytelny, kiedy pracownik może utracić prawo do premii (np. poprzez wskazanie, że następuje to w razie rozwiązania stosunku pracy przed upływem okresu premiowania, w razie nałożenia kar porządkowych) oraz czy premia może być obniżona lub podwyższona, a jeśli tak, to w jaki sposób i w oparciu o jakie kryteria. Zasady premiowania w przypadku premii regulaminowych nie przewidują możliwości dowolnego (ocennego, uznaniowego) korygowania wysokości premii pracownika przez jego przełożonego, jak również nie dopuszczają dowolnego pozbawienia pracownika premii wyłącznie w oparciu o uznaniową decyzję pracodawcy.

W realiach przedmiotowej sprawy przyznanie premii miesięcznej było uwarunkowane w regulaminie wynagradzania z zaznaczeniem, że jest to premia uznaniowa, wg zapisów regulaminu przyznanie premii miesięcznej wymagało złożenia przez przełożonego odpowiedniego wniosku drogą e-mail na adres prezesa spółki, który podejmował decyzję o przyznaniu premii bądź nie. W przypadku premii za miesiąc wrzesień 2016 r. taki wniosek nie został złożony, ponadto pozwany nie przepracował pełnego miesiąca września 2016 r. A zatem nie został spełniony warunek wymagany regulaminem wynagradzania i pozwanemu nie należała się premia miesięczna za wrzesień 2016 r. Odnośnie premii rocznej, przyznawanej również uznaniowo, Sąd nie znalazł formalnych podstaw jej żądania. Premia roczna była przyznawana i wypłacana poza stosunkiem pracy, fakturę na podstawie której wypłacano premię roczną wystawiał podmiot zewnętrzny. Regulamin pracy i wynagradzania oraz umowa o pracę nie obejmowały swoimi zapisami premii

rocznej. Pracownicy spółki zeznali, że premia taka nie funkcjonowała w innych działach spółki. Co oznacza, że mimo iż istniały plany roczne i premia taka w poprzednich latach została wypłacona, to były to indywidualne ustalenia między prezesem spółki, dyrektorem zarządzającym i dyrektorem handlowym na nieokreślonych pisemnie warunkach. Powyższe oznacza, że to pracodawca każdorazowo decydował o ewentualnym przyznaniu premii. Natomiast jak wynika z dokonanych ustaleń A. J. – prezes powodowej spółki nie przyznał A. L. ww. premii. Z kolei pozwany A. L. nie przedstawił wystarczających dowodów, które potwierdziłyby, że premia roczna była mu obligatoryjnie należna, nie dysponował bowiem zeznaniami świadków ani pisemnymi ustaleniami dokonanymi przez strony w tym zakresie. Wobec tych ustaleń zarzut potrącenia nie został uwzględniony, dlatego też Sąd nie badał szczegółowo zasad obliczania premii miesięcznych i rocznych z uwagi na ich uznaniowy charakter.

Następnie Sąd przystępując do rozważenia zasadności powództwa zważył, że w niniejszej sprawie zastosowanie znajdują zarówno przepisy kodeksu pracy jak i kodeksu cywilnego.

Zakaz konkurencji wprowadza art. 101¹ § 1 k.p. statuując, że w zakresie określonym w odrębnej umowie, pracownik nie może prowadzić działalności konkurencyjnej wobec pracodawcy ani też świadczyć pracy w ramach stosunku pracy lub na innej podstawie na rzecz podmiotu prowadzącego taką działalność

Zgodnie z art. 101² § 1 k.p. ww. przepis ma zastosowanie także w sytuacji gdy pracodawca i pracownik mający dostęp do szczególnie ważnych informacji, których ujawnienie mogłoby narazić pracodawcę na szkodę, zawiera z pracownikiem umowę o zakazie konkurencji po ustaniu stosunku pracy. W umowie takiej strony określają okres obowiązywania zakazu konkurencji oraz wysokość odszkodowania należnego pracownikowi od pracodawcy.

Zgodnie z § 2 art. 101² k.p. zakaz konkurencji przestaje obowiązywać przed upływem terminu, na jaki została zawarta umowa przewidziana w tym przepisie, w razie ustania przyczyn uzasadniających taki zakaz lub niewywiązywaniu się pracodawcy z obowiązku wypłaty odszkodowania.

Zgodnie z art. 353¹ k.c. strony mają swobodę w konstruowaniu umów. Strony zawierające umowę mogą ułożyć stosunek prawny według swego uznania, byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości (naturze) stosunku, ustawie ani zasadom współżycia społecznego.

W sprawie pracy zasada swobody umów wyrażona jest obecnie przede wszystkim w art. 11 k.p., w myśl którego nawiązanie stosunku pracy oraz ustalenie warunków pracy i płacy, bez względu na podstawę prawną tego stosunku wymagają zgodnego oświadczenia woli pracodawcy i pracownika.

Umowa o zakazie konkurencji po ustaniu stosunku pracy jest w swojej istocie zobowiązaniem odrębnym rodzajowo od obowiązku powstrzymywania się przez pracownika od czynów nieuczciwej konkurencji. Strony same określają okres trwania umowy, warunki umowy i ewentualną możliwość jej wcześniejszego rozwiązania.

W niniejszej sprawie bezsporną była okoliczność zawarcia umowy o zakazie konkurencji na okres 12 miesięcy po ustaniu stosunku pracy od dnia 1 października 2016 r. do 30 września 2017 r. oraz przewidziane regulacje kar umownych. Strony postępowania nie kwestionowały również ustaleń zawartych w tej umowie.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego dominuje też zapatrywanie, że naruszenie przez byłego pracownika umowy o zakazie konkurencji upoważnia byłego pracodawcę (niezależnie od domagania się odszkodowania za naruszenie zakazu konkurencji na podstawie art. 471 k.c.) do wstrzymania wypłaty dalszych rat odszkodowania przewidzianego w art. 102² § 3 k.p. poczynając od daty powzięcia o tym wiadomości przez pracodawcę, a jeżeli pracodawca wypłacał raty odszkodowania w czasie, gdy doszło już do naruszenia tego zakazu przez byłego pracownika, do żądania ich zwrotu na podstawie przepisów o bezpodstawnego wzbogacenia (art. 405 i nast. k.c.), tak Sąd Najwyższy w wyrokach z 3 grudnia 2008 roku, I PK 94/08, LEX nr 565993; z 6 kwietnia 2011 roku, II PK 229/10, LEX nr 863983. Kodeks pracy nie określa czy odszkodowanie powinno zostać zwrócone pracodawcy za cały okres, za który zostało pracownikowi wypłacone (od początku obowiązywania zakazu konkurencji), czy też jedynie za okres, w którym pracownik prowadził

już działalność konkurencyjną (np. poczynając od tego miesiąca, w którym pracownik podjął taką działalność). Rozważanie tego problemu ma sens tylko wtedy, gdy w umowie o zakazie konkurencji ustalono, że odszkodowanie będzie wypłacane w ratach (np. co miesiąc za miniony miesiąc powstrzymywania się od działalności konkurencyjnej). W takiej sytuacji z umowy stron wynika jednoznacznie, że przypisano poszczególnym ratom odszkodowania funkcję ekwiwalentu za świadczenie pracownika podzielone w czasie. Jeżeli strony ustaliły jednorazową wypłatę odszkodowania, naruszenie przez pracownika zakazu konkurencji uzasadnia żądanie pracodawcy zwrotu całej wypłaconej kwoty odszkodowania jako nienależnego świadczenia. W przeciwnym razie pracodawca może domagać się zwrotu na podstawie art. 405 k.c., jedynie tych rat, które wypłacił od momentu naruszenia zakazu.

Działalnością konkurencyjną wobec pracodawcy są czynności zarobkowe podejmowane na własny rachunek (jako przedsiębiorca) lub na rachunek osoby trzeciej (jako pracownik, zleceniobiorca i tym podobne), jeżeli te czynności pokrywają się, przynajmniej częściowo, z zakresem działalności pracodawcy. Dotyczy to zarówno produkcji towarów lub świadczenia usług tego samego rodzaju, jak i towarów i usług zbliżonych do działalności pracodawcy, które mogą je zastąpić (usługi lub towary o charakterze substytucyjnym). Umowa powinna określać rodzaje działalności zakazanej dla pracownika oraz terytorium objęte tym zakazem.

Definiując naruszenie zakazu konkurencji, Sąd Najwyższy stwierdził w wyroku z 12 września 2008 roku, I PK 27/08, że obowiązkom wynikającym z umowy o zakazie konkurencji (art. 101¹ i 101² k.p.) uchybia jedynie taka działalność pracownika, która jest przez niego rzeczywiście prowadzona, adresowana do tego samego kręgu odbiorców i która choćby częściowo pokrywa się z działalnością pracodawcy i realnie zagraża jego interesom.

Sąd Okręgowy zważył, że kluczowym było udzielenie odpowiedzi na pytanie czy działalność (...) Sp. z o.o. była konkurencyjna w stosunku do działalności (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, sp. k. z siedzibą w W. oraz to czy A. L. był współzałożycielem pośrednim spółki oraz charakter w jakim działał ona na rzecz (...) Sp. z o.o.

Spółka powodowa w toku postępowania swoją argumentację koncentrowała na fakcie, że (...) Sp. z o.o., którą współtworzył pozwany mimo, że nie był w niej formalnie zatrudniony, prowadzi działalność konkurencyjną w stosunku do (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, sp. k. z siedzibą w W., zmierzając do oferowania testów diagnostycznych takich samych, jak (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, sp. k. z siedzibą w W. oraz zamiarem pozyskania tych produktów od kontrahenta, który był dostawcą testów diagnostycznych powodowej spółki.

Przywołać należy tu wyrok Sądu Najwyższego z 12 września 2008 roku, I PK 27/08 (OSNP 2010/3-4/34), zgodnie z którym obowiązkom wynikającym z umowy o zakazie konkurencji uchybia jedynie taka działalność pracownika, która jest przez niego rzeczywiście prowadzona, adresowana do tego samego kręgu odbiorców, choćby częściowo pokrywała się z działalnością pracodawcy i realnie zagraża jego interesom. Strona powodowa wykazała, że działalność pozwanego zagrażała interesom spółki. Zajmowanie się interesami konkurencyjnymi jest równoznaczne z działaniem podejmowanym w celach zarobkowych lub udziałem w przedsięwzięciach lub transakcjach handlowych, których skutki odnoszą się (lub potencjalnie mogą się odnieść), chociażby częściowo, do tego samego kręgu odbiorców (por. wyroki Sądu Najwyższego z 23 lutego 1999 roku, I PKN 579/98, z 8 maja 2002 roku, I PKN 221/01 i z 24 września 2003 roku, I PK 411/02). Oznacza to, że przedmiot zakazu może odnosić się do przedmiotu faktycznie prowadzonej lub zaplanowanej (potencjalnej) działalności pracodawcy, jak i wykraczać poza tę działalność w sytuacji, gdy interesom pracodawcy zagraża działalność pracownika związana z produkcją dóbr lub świadczeniem usług zbliżonych do działalności pracodawcy, które mogą je zastąpić (dóbr lub usług o charakterze substytucyjnym).

Jedną z okoliczności, które były bezsporne w sprawie było to, że pozwany A. L. był zatrudniony w (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, sp. k. z siedzibą w W. na stanowisku dyrektora handlowego. Kierował on działem aptecznym w którego skład wchodził kierownicy regionalni sprzedaży M. W. (1), M. P. (1) i M. T., którzy podlegali służbowo A. L.. N. G. specjalista d.s. marketingu była również pracownikiem powodowej spółki, odpowiadała za rozwój opakowań, komunikatów i treści marketingowych oraz współpracę z agencjami zewnętrznymi m.in. z (...) w celach obsługi graficznej produktów oferowanych przez spółkę tj. projekty opakowań, reklam, ulotek. Przedmiotem działalności powodowej spółki jest produkcja odczynników laboratoryjnych i dystrybucja takich

produktów jak: szybkie testy immunochromatograficzne w tym płytkowe testy ciążowe i strumieniowe testy ciążowe oraz testy owulacyjne, odczynniki i sprzęt do oznaczania grup krwi, odczynników do oznaczeń biochemicznych, zestawów lateksowych, testów paskowych i aparatów do analizy moczu, zestawów (...), termometrów do mierzenia temperatury ciała, ciśnieniomierzy. Jednym z dostawców testów diagnostycznych spółki (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, sp. k. z siedzibą w W. jest firma (...). z siedzibą w C..

Bezsporne w sprawie było również to, że A. L. w dniu rozwiązania umowy o poracę za porozumieniem stron z (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, sp. k. z siedzibą w W. o godzinie 11:02 wysłał z służbowej skrzynki e-mail na swój prywatny adres (...) załącznik zawierający 539 kontaktów prywatnych, 148 kontaktów służbowych, 36 adresów pracowników powódki oraz danych z reklam. Znajdowały się tam również kontakty do sieci aptecznych, i innych podmiotów, z którymi spółka współpracuje m.in. najważniejsze hurtownie w kraju i największe sieci apteczne oraz dostawcy innego asortymentu. W pliku tym oprócz kontaktów prywatnych znajdowały się adresy wskazujące ma inne firmy z którymi współpracował (...).

Sąd Okręgowy ustalił, że M. W. (1) i M. P. (1) w porozumieniu z A. L. 10 lutego 2017 r. założyli spółkę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w C. o (...): sprzedaż hurtowa wyrobów farmaceutycznych i medycznych. K. Z. - znajoma M. P. (1) i H. N. – teściowa M. W. (1) zostały członkami zarządu, M. P. (1) i M. W. (1) uznali, że lepiej aby osoby trzecie były w zarządzie nowoutworzonej spółki ze względu na fakt, że byli nadal zatrudnieni w spółce (...) i obawiali się reakcji spółki na takie działania, ponieważ obie spółki działały w branży farmaceutycznej. Wówczas nie było wątpliwości, że stworzono spółkę o działalności konkurencyjnej w stosunku do (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, sp. k. z siedzibą w W..

Zarejestrowanie ww. spółki było poprzedzone wcześniejszą współpracą A. L. z M. W. (1) i M. P. (1). Pozwany był przede wszystkim inicjatorem i założycielem poczty e-mail dla spółki (...) o adresie: (...) A. L. w lutym 2017 r. posługując się skrzynką e-mail (...) oraz podpisem „(...)”/ (...) / (...) korespondował m.in. z M. W. (1) i M. M., N. G., T. P., M. P. (1), w wiadomościach e-mail wielokrotnie określano założycieli spółki (...). Pozwany ponadto skontaktował się z N. G., która w październiku 2016 r. była nadal zatrudniona w powodowej spółce i przebywała na urlopie wychowawczym. Na spotkaniu pozwany zaproponował N. G. współpracę z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w C., która miała być odpowiedzialna we współpracy z pozwanym za rozmowy i negocjacje z dostawcami, zamówienie towaru, dokumentację i rejestrację produktów (wyrobów medycznych i suplementów diety). A. L. posługując się skrzynką e-mail (...) oraz podpisem (...) zainicjował współpracę z dostawcą testów diagnostycznych - firmą (...). z siedzibą w C.. W dniu 10 marca 2017 r. A. L. posługując się skrzynką e-mail (...) oraz podpisem A. N. skierował do T. S. (2) Managera firmy (...) z siedzibą w C. zapytanie ofertowe dotyczące sprzedaży testów diagnostycznych dla nowo utworzonej firmy, m.in. kasetkowych testów ciążowych, strumieniowych testów ciążowych, testów do wykrywania narkotyków w moczu (amfetamina, morfina, kokaina, thc), testów do wykrywania narkotyków w ślinie, testów do wykrywania H. (...), przeciwciał H. (...), testów owulacyjnych. Pozwany również mailowo poinformował, że N. G. przejmie kontakt z (...). Co więcej A. L. utworzył plany (...) Sp. z o.o. na pierwszy rok, tj. zakup testów ciążowych płytkowych 200 tys. sztuk testów owulacyjnych 50 tys. szt. N. G. na polecenie A. L. skontaktowała się R. B. w celu ustalenia warunków współpracy dotyczącej stworzenia dla (...) Sp. z o.o. identyfikacji wizualnej firmy, loga marki, koncepcji linii produktowych, projektu opakowań i instrukcji do testów ciążowych, strumieniowych, testów owulacyjnych oraz H. – antygen i przeciwciała. W dniu 6 maja 2017 r. zostało złożone zamówienie na testy ciążowe i owulacyjne, została wystawiona faktura proforma w dniu 8 maja 2017 r. przez (...) Co. z siedzibą w C. dla kupującego (...) Sp. z o.o. z siedzibą w C. na ww. testy na łączną kwotę 9.860 dolarów amerykańskich. Zamówienie zostało opłacone przelewem z konta spółki (...) Sp. z o.o. z siedzibą w C. w dniu 15 maja 2017 r. Pieniądze zostały zwrócone, a zamówienie nie zostało zrealizowane na skutek interwencji A. J. i T. S. (1) dokonanej u kontrahenta (...) Co. z siedzibą w C.. M. W. (1) poinformował o tym fakcie A. L..

Z ustaleń Sądu wynika, że A. L. wspólnie z pracownikami powodowej spółki (...) oraz N. G. przewodził i koordynował zawiązanie spółki (...) Sp. z o.o., która miała oferować, a więc sprzedawać i zajmować się dystrybucją testów diagnostycznych, które były oferowane przez powodową spółkę, a nadto ich dostawcą miał zostać kontrahent i dostawca powodowej spółki - (...). z siedzibą w C.. A. L. podczas 12 lat pracy w powodowej spółce miał dostęp do informacji takich jak ceny i marże testów diagnostycznych, a więc kontaktując się z firmą (...). z siedzibą w C. miał

realna możliwość stworzenia konkurencji na rynku dla powodowej spółki, bowiem znajomość cen i marży dawała mu sposobność do tego, aby zaproponować niższe ceny i korzystniejsze warunki odbiorcom. Odbiorcami testów diagnostycznych miały być sieci aptek, jak miało to miejsce w przypadku powodowej spółki. Niewątpliwie pozwany dążył do utworzenia działalności konkurencyjnej w stosunku do (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, sp. k. z siedzibą w W.. O powyższym świadczą nie tylko zeznania świadków, którym Sąd dał wiarę, ale także szereg dokumentów przedstawionych w toku sprawy przez powodową spółkę, a w szczególności wiadomości e-mail pochodzące z prywatnych skrzynek pracowników powodowej spółki podpisanych do służbowych skrzynek e-mail oraz z firmowej skrzynki e-mail (...) A. J. uzyskał dostęp do skrzynki e-mail (...) poprzez zalogowanie się loginem i hasłem znajdującym się w treści wiadomości e-mail podczas sprawdzenia firmowych serwerów, przez które przechodziły wiadomości e-mail pracowników spółki. Sąd miał na uwadze, że pozwany zakwestionował możliwość skorzystania z tych wiadomości jako dowodów w sprawie, gdyż zostały one uzyskane w nieuprawniony sposób.

Sąd Okręgowy zważył, że w kontekście powyższego zarzutu pozwanego uznał, że tzw. „teoria owoców zatrutego drzewa” w odniesieniu do wiadomości e-mail z firmowej skrzynki (...) wymaga osobnego komentarza. Zauważyć należy, że koncepcja ta, jakkolwiek ulegająca ciągłej ewolucji, do chwili obecnej nie doczekała się normatywnego wyrazu w regulacjach kodeksowych. Oznacza to zaś, że pozostawiona została do swobodnej decyzji sądu orzekającego. W konsekwencji, jeżeli zebrany z naruszeniem prawa dowód trafił już do akt sprawy i znajduje potwierdzenie w innych dowodach zgromadzonych w danym procesie, to stanowi materiał, który sąd jest zobowiązany uwzględnić przy ocenie całokształtu okoliczności faktycznych. W realiach niniejszej sprawy było to o tyle istotne, że treść przedłożonych wiadomości e-mail znajdowały odzwierciedlenie w zeznaniach świadków M. W. (1) i M. P. (1), N. G., T. P., także samego pozwanego, który przyznał, że wysyłał wiadomości o treści znajdujących się w tych e-mailach. Tym samym nie można było pominąć tego materiału w kontekście weryfikacji innych dowodów, w tym zwłaszcza zeznań świadków.

Należy wskazać, że koncepcja tzw. owoców zatrutego drzewa i zakazu przeprowadzenia dowodów uzyskanych nielegalnie generalnie wywodzi się z postępowania karnego i dotyczy dowodów uzyskiwanych z naruszeniem prawa przez organy państwowe i funkcjonariuszy publicznych na potrzeby postępowań karnych, jednakże w poglądach doktryny zachodzi tendencja do rozciągania jej obowiązywania także na postępowanie cywilne.

Należy jednak zwrócić uwagę, że podglądy te należy traktować jedynie jako postulaty, gdyż sądy są związane przepisami ustawy, a kodeks postępowania cywilnego nie reguluje zagadnienia dopuszczalności dowodów uzyskanych w sposób sprzeczny z prawem, a w szczególności nie formułuje nawet w sposób ogólny zakazu korzystania z tego rodzaju dowodów, jak to ma miejsce np. w art. 170 § 1 pkt 1 k.p.k., czy art. 75 k.p.a. W konsekwencji nie ma powodów aby stosować automatycznie taki zakaz także w postępowaniu cywilnym pomijając nawet, że brak jest definicji dowodów dopuszczalnych oraz brak jest przepisów zakazujących

Tak więc Sąd Okręgowy nie podzielił stanowiska pozwanego w powyższym zakresie, bowiem w przepisach kodeksu postępowania cywilnego nie istnieją przepisy zabraniające skorzystania z dowodów stanowiących tzw. „owoc zatrutego drzewa”.

W ocenie Sądu Okręgowego skoro pozwany złamał wiążący go zakaz konkurencji po ustaniu zatrudnienia, to dochodzenie zapłaty kary umownej było uzasadnione.

Biorąc pod uwagę powyższe Sąd uznał powództwo za uzasadnione i w pkt 1 wyroku zasądził od pozwanego A. L. na rzecz powoda (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, sp. k. z siedzibą w W. kwotę 120.000 złotych tytułem kary umownej za naruszenie zakazu działalności konkurencyjnej wraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie, liczonymi od dnia 27 października 2017 r. do dnia zapłaty.

Sąd Okręgowy uznał za zasadne także roszczenie o zapłatę kary umownej za naruszenie obowiązku zachowania poufności poprzez ujawnienie M. W. (1) przez A. L. informacji dotyczącej planu pracy na 2016 r., zawierających szczegóły prowadzenia działalności przez powodową spółkę jak: cele sprzedażowe, plan obrotu na rok 2016, wysokość marży, wysokość budżetu handlowego, plan premii rocznej, plan wynagrodzeń – co stanowiło tajemnicę przedsiębiorstwa, o której mowa w § 2 Umowy o zakazie konkurencji z dnia 13 września 2016 r. A. L. w ramach

pracy na stanowisku dyrektora handlowego w powodowej spółce miał dostęp do szczególnie ważnych z punktu widzenia funkcjonowania przedsiębiorstwa informacji. Pozwany z całą pewnością miał świadomość charakteru tych informacji, które ujawnił M. W. (1), ponieważ w wiadomości e-mail z dnia 4 stycznia 2017 r. napisał „nie przekazuj tego dokumentu nikomu”. Nie ma również wątpliwości, że dane znajdujące się w planie pracy na 2016 r. stanowiły tajemnicę przedsiębiorstwa i nie były danymi powszechnie znanymi innym pracownikom jak twierdził pozwany. Gdyby faktycznie, było tak jak twierdzi pozwany, to M. W. (1), który wówczas nadal pozostawał w zatrudnieniu w powodowej spółce sam mógłby uzyskać dostęp do tego pliku, bez potrzeby zwracania się z tym do byłego przełożonego pracownika A. L.. Powodowa spółka nie udostępniała wszystkim pracownikom takich danych jak marże oferowanych towarów, planu wynagrodzeń, premii, budżetu handlowego, cele sprzedażowe. Ponadto z uwagi na trudne i silnie konkurencyjne warunki panujące na rynku farmaceutycznym dane te stanowiły bezsprzecznie tajemnicę przedsiębiorstwa. A zatem uaktualniło się prawo powodowej spółki do dochodzenia zapłaty kary umownej określonej w § 4 ust. 1 lit. b umowy o zakazie konkurencji z dnia 13 września 2016 r.

Wobec powyższego Sąd orzekł w pkt 2 wyroku zasądzając od pozwanego A. L. na rzecz powoda (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, sp. k. z siedzibą w W. kwotę 30.000 złotych, tytułem odszkodowania za naruszenie obowiązku zachowania poufności wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, liczonymi od dnia 27 października 2017 r. do dnia zapłaty.

W związku z naruszeniem zakazu konkurencji zaktualizowało się również prawo wynikające z § 4 ust. 3 umowy o zakazie konkurencji z dnia 13 września 2016 r., zgodnie z którym w razie naruszenia zakazu konkurencji pracodawca jest uprawniony, do wstrzymania wypłaty dalszych miesięcznych rat odszkodowania oraz do dochodzenia bezpodstawnie pobranego przez pracownika odkodowania, o którym mowa w § 3 ust. Bezspornym było, że pracodawca wypłacił pozwanemu łącznie kwotę 80.000 zł brutto, na którą składały się miesięczne wypłaty w kwotach po 10.000 zł, przekazane na rachunek bankowy pozwanego w kwotach netto. Niewątpliwym jest, że kwoty odszkodowania zostały wpłacone z potrąceniem kosztów uzyskania przychodu i podatku dochodowego, które poniósł pracodawca, a zatem zasadnym było dochodzenie przez powodową spółkę pełnych kwot wypłaconego odszkodowania brutto.

W pkt 3 orzeczenia Sąd Okręgowy zasądził od pozwanego A. L. na rzecz powoda (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, sp. k. z siedzibą w W. kwotę 80.000 złotych, tytułem zwrotu pobranego przez pozwanego A. L. odszkodowania za niepodejmowanie działalności konkurencyjnej wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, liczonymi od dnia 27 października 2017 r.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. Sąd Okręgowy w pkt 4 wyroku zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 11.500 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Na koszty procesu składała się opłata od pozwu w kwocie 11.500 zł naliczona zgodnie z art. 35 ust. 1 w związku z art. 13 ust. 2 ustawy z 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2020 r., poz. 755). W pkt 5 wyroku Sąd Okręgowy zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 32.178 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego obliczone na podstawie spisu kosztów oraz zgodnie z § 15 ust. 3 w zw. z § 2 ust. 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 20).